

Nr 113

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Europarådets rådgivande församling år 1959 och 1960 vid dess elfte ordinarie möte fattade beslut; given Stockholms slott den 18 mars 1960.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande angående vissa i nämnda protokoll omförmälda, av Europarådets rådgivande församling år 1959 och 1960 vid dess elfte ordinarie möte fattade beslut.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

Herman Kling

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas en redogörelse för de viktigaste av rådgivande församlingens rekommendationer och resolutioner. I likhet med föregående år har det befunnits lämpligt och önskvärt, att Kungl. Maj:t genom proposition underställer riksdagen dessa texter för yttrande.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 18 mars 1960.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför t. f. chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Kling, följande.

Det elfte ordinarie mötet med Europarådets rådgivande församling ägde rum i Strasbourg den 21—27 april och 14—18 september 1959 samt den 18—22 januari 1960.

Av de sammanlagt fyrtiofem rekommendationer som antogs vid mötet har de femton i det följande refererade ansetts vara av den vikt, att de på sedvanligt sätt bör underställas riksdagen. I anslutning härtill har även redovisats vissa resolutioner berörande motsvarande ämnesområden.

Texterna till de ifrågavarande rekommendationerna och resolutionerna ävensom korta referat av övriga vid mötet antagna rekommendationer torde såsom bilaga litt. få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Rekommendationerna 202 och 210 om en »Europeisk ekonomisk association» och rekommendation 229 om de ekonomiska förbindelserna i Europa

Rekommendation 202 antogs vid aprilsessionen med 58 röster, 3 emot och 10 nedlagda. För densamma röstade Hagnell (s) (ersatte Bengtsson (s)), Möller (s) (ersatte Elmgren (s)), Heckscher (h), T. Andersson (cp) (ersatte Hedlund (cp)), Regnéll (h) (ersatte Ohlin (fp)) och Sundström (s). I rekommendationen understryker församlingen ånyo nödvändigheten av att man genom en multilateral ekonomisk association i Europa får till stånd ekonomiska förbindelser mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och de övriga medlemsstaterna i OEEC. En »principdeklaration» innehållande huvudlinjerna för ett sådant associationsavtal borde undertecknas före 1959 års utgång. Deklarationen borde även fastslå i vilken utsträckning olika behandling i fråga om handeln vore tillåtlig under tiden till dess ett associationsavtal kunde börja tillämpas. Den skulle efter undertecknandet föreläggas de nationella parlamenten.

Rekommendation 210 antogs vid septembersessionen — då alltså principbeslutet den 20 juli om EFTA:s bildande förelåg — med 88 röster och 1 ned-

lagd. För densamma röstade Hagnell (s) (ersatte Bengtsson (s)), Elmgren (s), Heckscher (h), T. Andersson (cp) (ersatte Hedlund (cp)), Gustafson (fp) (ersatte Ohlin (fp)) och Sundström (s). I rekommendationen återkommer församlingen till tanken på en principdeklaration och föreslår att en sådan skall undertecknas senast den 31 mars 1960.

Rekommendation 210 behandlades vid ministerkommitténs tjugofemte möte den 14 december. I anslutning därtill antog ministrarna en resolution (nr 31), vari hänvisades till önskvärdheten av att få till stånd ett avtal mellan samtliga medlemsstater i OEEC, i samarbete med Förenta staterna och Canada samt i överensstämmelse med GATT:s principer och regler. Vidare beslöts enligt resolutionen att alla åtgärder, som kan främja detta syfte, skall vidtagas så snart som möjligt, varvid gällande avtal fullt ut skall respekteras.

Rekommendation 229 antogs med 87 röster och 18 nedlagda under januari-sessionen — m. a. o. kort tid efter de överläggningar rörande ekonomiska samarbetsfrågor som ägde rum i Paris den 12—13 januari inom den särskilda ekonomiska kommittén (den s. k. Dillon-kommittén). För rekommendationen röstade Bengtsson (s), Elmgren (s), Heckscher (h), Regnéll (h) (ersatte Hedlund (cp)), Gustafson (fp) (ersatte Ohlin (fp)) och Sundström (s). I densamma rekommenderas ministerkommittén att vidtaga åtgärder för att få till stånd enighet mellan ministrarna från de tjugo medlemsstaterna och associerade medlemsstaterna i OEEC om att ånyo bekräfta det trängande behovet av att få till stånd en allmän europeisk lösning på de ekonomiska samarbetsproblemen i Europa och understödja alla ansträngningar att skapa en multilateral sammanslutning omfattande samtliga medlemsstater i OEEC, däri inbegripet, om de så önskar, de nuvarande associerade medlemsstaterna (Förenta staterna och Canada). En sådan sammanslutning skulle antingen ges formen av en tullunion av lämplig typ eller ett frihandelsområde förenat med en avsevärd grad av harmonisering av handelspolitiken och den ekonomiska politiken.

Vid åttioandra mötet med ministrarnas ställföreträdare den 16—23 februari 1960 beslöt man översända rekommendation 229 för information till OEEC, EEC:s (Europeiska ekonomiska gemenskapens) kommission och EFTA. Den överlämnades vidare till den s. k. tjugostatskommittén för frågor rörande det ekonomiska integrationsarbetet, med hemställan att församlingen och ministerkommittén vid aprilsessionen skall bli informerade genom en särskild talesman för konferensen om hur dennas arbete fortskridit.

Rekommendationerna 211, 222 och 223 om Afrikas utveckling

Rekommendation 211 antogs enhälligt vid septembersessionen. Rekommendationen anknyter till den i Kungl. Maj:ts proposition nr 128 till 1959 års riksdag refererade rekommendationen nr 159 i samma ämne. Försam-

lingen föreslår i den nya rekommendationen att ministerkommittén skall vidtaga åtgärder för förverkligande av förslagen i rekommendation nr 159 om sammankallande av en europeisk-afrikansk konferens med uppgift att bl. a. utarbeta en »investeringsstadga» samt uppgöra förslag till en »garanti- och biståndsfond».

Rekommendationen behandlades vid tjugofemte ministerkommittémötet. Därvid anmäldes från flera håll betänkligheter beträffande de olika förslagen. Ministrarna beslöt uppdraga åt ställföreträdarna att diskutera frågan vidare.

Rekommendationerna 222 och 223 antogs likaledes enhälligt vid januari-sessionen. I den förstnämnda rekommendationen föreslås en undersökning av möjligheterna att utöka medlemsstaternas tekniska bistånd till Afrika. I den senare återupprepas förslagen från rekommendation 211 och föreslås bl. a. att vissa europeiska regeringar skall företaga diplomatiska sonderingar hos ett antal afrikanska stater för att utröna dessas preliminära inställning till projekten.

Förslagen behandlades vid åttioandra mötet med ministrarnas ställföreträdare, varvid konstaterades att skäl icke förefunnos att för närvarande sammankalla den föreslagna konferensen. Rekommendationerna kvarstår på kommitténs dagordning.

Resolution 165 om öst—väst-förhandlingarna samt rekommendationerna 215 och 230 om Europarådets allmänna politik i ljuset av det internationella läget

Resolution 165 antogs vid aprilsessionen med 88 röster och 12 nedlagda. För densamma röstade Regnell (h) (ersatte Heckscher (h)). Övriga svenska ledamöter lade ned rösten (Bengtsson (s), Elmgren (s), I. Andersson (s) (ersatte Hedlund (cp)), Möller (s) (ersatte Ohlin (fp)), och Sundström (s). I resolutionen betonar församlingen nödvändigheten för västmakterna att vid de kommande förhandlingarna med Sovjetunionen rörande Tysklandsproblemet stå fast vid tidigare åtagna förpliktelser gentemot Förbundsrepubliken Tyskland och icke acceptera något förslag som medför en ändring till Västerens nackdel av den för närvarande genom NATO vidmakthållna militära säkerhetsbalansen.

Rekommendation 215 antogs vid septembersessionen med 70 röster, 3 emot och 14 nedlagda. Samtliga svenska ledamöter lade ned rösten (Bengtsson (s), Elmgren (s), Heckscher (h), T. Andersson (cp) (ersatte Hedlund (cp)), Gustafson (fp) (ersatte Ohlin (fp)) och Möller (s) (ersatte Sundström (s)). I rekommendationen understryker församlingen ånyo de i resolution 165 uppställda principerna för öst-väst-förhandlingarna. Vidare föreslås att ministerkommittén med det snaraste skall förelägga församlingen en specialrapport rörande frågan om samordning av medlemsstaternas utrikespolitik i vad avser öst-väst-förbindelserna.

Inför omröstningen om rekommendationen avgav Elmgren en förklaring,

i vilken han erinrade om att han tidigare vid flera tillfällen klargjort sin inställning till tanken på en samordning av medlemsstaternas utrikespolitik, som han fann vara både opraktisk och orealistisk. Han hade därför avstått vid tidigare omröstningar, och detsamma hade de flesta av hans svenska kolleger gjort. Han ville icke närmare gå in på sakfrågan denna gång utan endast nöja sig med att betona hur viktigt det vore för organisationens prestige och framtid, att man koncentrerade sin uppmärksamhet till de områden, där Europarådet kunde spela en viktig roll, i första hand de ekonomiska integrationsfrågorna.

Även Heckscher sade sig genom en röstförklaring vid detta tillfälle vilja ansluta sig till vad Elmgren yttrat. Förslaget om en särskild ministerrapport i samordningsfrågan ansåg han vara fullständigt orealistiskt. Det existerade icke någon reell möjlighet att samordna utrikespolitiken — i all synnerhet icke i fråga om relationerna till östmakterna — mellan medlemmar av NATO och stater utanför denna organisation.

Rekommendationen upptogs på dagordningen för tjugofemte ministerkommittémötet, som antog en resolution (nr 30), vari fastslogs att kommittén, närhelst så begäres av en eller flera av medlemsstaterna, skall hålla meningsutbyten rörande politiska frågor av gemensamt intresse för Europa, ävensom rörande de politiska aspekterna på varje annat problem som berör samtliga medlemsstater. I resolutionen tillägges att diskussionerna skall vara fullständigt informella och icke nödvändigtvis behöver resultera i beslut.

I rekommendation 230, som antogs enhälligt vid januarsessionen, föreslås att ministrarna skall vidtaga åtgärder för att få till stånd de i den ovan refererade resolutionen nr 30 förutskickade politiska meningsutbytena samt därvid beakta församlingens tidigare rekommendationer och yttranden i ämnet.

Rekommendation 208 om det aktuella läget i Central- och Östeuropa

Rekommendationen, som antogs enhälligt vid septembersessionen, riktar sig till ministerkommittén och uttalar att Västern bör tillse att de central- och östeuropeiska nationernas rättigheter och intressen blir beaktade vid varje förhandling som föres med Sovjetunionen. Ingen lösning på det europeiska problemet finge betraktas såsom slutlig, förrän dessa folk beretts tillfälle att genom fria val bestämma om sin egen framtid.

Rekommendationen behandlades vid sjuttiosjunde mötet med ministrarnas ställföreträdare den 16—17 november, varvid beslöts att överlämna åt medlemsregeringarna själva att individuellt taga ställning till dess innehåll.

Rekommendation 199 om de av Europeiska högskolan i Brügge anordnade radiokurserna för europeiska länder bakom järnridån och rekommendation 200 om ett program för kulturellt utbyte med östeuropeiska länder under Kulturfondens auspici

I de båda rekommendationerna, som antogs enhälligt vid aprilsessionen, föreslås att Europarådet skall ge ekonomiskt och annat stöd åt vissa för östeuropeiska lyssnare avsedda radiokurser berörande olika samhällsproblem, åt stipendieverksamhet till förmån för östeuropeiska studenter samt åt ett program för att ställa litterära och vetenskapliga verk och tidskrifter till förfogande för intellektuella i Östeuropa.

Rekommendationerna behandlades vid sjuttiotredje mötet med ministrarnas ställföreträdare den 4—9 juni, varvid beslöts att man skulle svara församlingen, att förslagen visserligen i och för sig syntes värdefulla, men att det för närvarande vore olämpligt att associera Europarådet med den ifrågavarande radiokursverksamheten samt att övriga förslag bl. a. av finansiella skäl för ögonblicket måste lämnas vilande.

Rekommendation 213 om de nationella minoriteternas läge i Europa

Rekommendationen antogs enhälligt vid septembersessionen. I densamma föreslås att medlemsstaterna skall uppmanas att söka lösa minoritetstvister genom i första hand bilaterala förhandlingar eller, om dessa misslyckas, genom tillämpning av europeiska konventionen för fredlig lösning av tvister, d. v. s. genom rättsligt avgörande, förlikning eller skiljedom enligt de i konventionen fastslagna principerna.

Vid sjuttiosjätte mötet med ministrarnas ställföreträdare den 14—17 oktober beslöt man översända rekommendationen till medlemsregeringarna för de åtgärder dessa må anse lämpligt att vidtaga.

Rekommendation 204 om europeiska konferensen för kommunala myndigheter

Rekommendationen, som antogs enhälligt vid septembersessionen, går ut på att anslag skulle beviljas för ett fjärde möte med konferensen, och att ministrarna skulle beakta behovet av att säkerställa att konferensens verksamhet skall kunna fortgå under förhållanden av kontinuitet och planmässighet.

Rekommendationen behandlades av ministerkommittén vid dess tjugofemte möte, varvid beslöts att frågan om anslag till en fjärde konferens sedermera skulle tagas upp till prövning i ljustet av resultaten från den kommande tredje konferensen. Kommittén ställde sig liksom tidigare avvisande till tanken att göra konferensen till en permanent institution med periodiska möten.

**Rekommendation 206 om Europeiska konferensen av ministrar
för postväsende och telekommunikationer**

Rekommendationen, som antogs enhälligt vid septembersessionen, går ut på att medlemsregeringarna skulle komma överens om att betrakta det europeiska samarbete på förvaltningsnivå som redan inletts i dessa frågor endast såsom en förelöpare till en konferens på ministernivå.

Förslaget avvisades vid sjuttiosjätte mötet med ministrarnas ställföreträdare.

Rekommendation 233 om erkännande av Europeiska domstolens för de mänskliga rättigheterna tvingande jurisdiktion i enlighet med föreskrifterna i artikel 46 i konventionen angående de mänskliga rättigheterna

Rekommendationen, som antogs enhälligt vid januarsessionen, föreslår att ministerkommittén skulle uppmana de fördragsslutande parter, som ännu icke gjort detta, att avge förklaring om att de erkänner Europeiska domstolens jurisdiktion såsom tvingande.

Rekommendationen behandlades vid åttioandra mötet med ministrarnas ställföreträdare varvid beslöts att rekommendationen skulle avvisas under hänvisning till att varje regering självständigt borde avgöra frågan huruvida en dylik förklaring skulle avges eller ej.

**Resolution 169 rörande framtidsutsikterna för samverkan inom
Europarådets ram**

Resolutionen antogs enhälligt vid aprilsessionen i anslutning till Europarådets tioårsjubileum.

Departementschefen

Den tidigare konstaterade förskjutningen av tyngdpunkten i församlingens arbete till behandlingen av de ekonomiska integrationsproblemen har under det elfte mötet ytterligare accentuerats. I rekommendationerna 202, 210 och 229 har församlingen lämnat sitt bidrag till att hos den europeiska opinionen hålla tanken på en multilateral ekonomisk sammanslutning, omfattande hela Västeuropa, levande. Det får anses vara värdefullt att församlingen på sätt som skett med kraft varnat för faran av en splittring i Europas ekonomi. Församlingens möten har berett regeringsledamöter och parlamentariker från EFTA-gruppen — som till skillnad från sexstatsgemenskaperna saknar egen parlamentarisk församling — tillfällen att framföra sina synpunkter inför ett representativt forum av europeiska politiker. I detta sammanhang må hänvisas till att överenskommelse numera träffats om att EFTA årligen skall förelägga Europarådsförsamlingen en rapport över sin verksamhet.

I rekommendationerna 211, 222 och 223 har församlingen återkommit till sina förslag om ett särskilt europeisk-afrikanskt samarbete för Afrikas utveckling. Jag hänvisar på denna punkt till vad som anfördes i proposition 128 till 1959 års riksdag rörande församlingens tidigare förslag i ämnet.

Församlingen har i resolution 165 och rekommendation 215 velat formulera vissa krav som de västliga stormakter, vilka är medlemmar av Europarådet, bör upprätthålla vid förhandlingar med Sovjetunionen. Dessa krav har fått dels en positiv, dels en negativ utformning. De positiva kraven innefattar Tysklands återförening på grundvalen av en liberal och demokratisk författning, det återförenade Tysklands integration i »Den europeiska gemenskapen» samt avslutandet av en överenskommelse om en samtidig, allmän avrustning, garanterad av ett system av kontroll och inspektion. De negativt utformade kraven går ut på avvisande av allt som kunde bringa i fara sexstatsgemenskapernas existens, samt iakttagande av att varje koncession från västsidan under förhandlingarna bör motsvaras av en likvärdig koncession från Sovjetunionen. Härtill kommer ett krav angående den militära maktbalansen.

Dessa maningar är tydligen i första hand riktade till Storbritannien och Frankrike. Det synes svårt att se några reella skäl för att Europarådet skulle ingripa på detta sätt under en period av pågående stormaktsförhandlingar. De två nämnda staterna är visserligen medlemmar av Europarådet men har icke gått till dessa förhandlingar enligt uppdrag av rådet eller å dess vägnar. De uppställda principerna är dessutom avfattade i ytterst allmänna ordalag och ger knappast någon ledning åt de förhandlande makterna. Särskilt för svenska regeringen skulle det för övrigt te sig främmande att ansluta sig till uttalanden av denna art, som innebär ett ställningstagande i frågor som svenska regeringen hittills icke varit engagerad i.

Det kan konstateras, att ministerkommittén icke funnit anledning ansluta sig till församlingens ifrågakarande förslag.

Församlingens begäran i rekommendation 215, att ministerkommittén skulle föranstalta om en särskild rapport rörande frågan om samordning av medlemsstaternas utrikespolitik i vad avser öst-väst-förbindelserna, har icke vunnit kommitténs stöd. Denna har i resolution nr 30 hänvisat till den rätt som varje medlemsregering enligt procedurreglerna för ministerkommittén har att få en fråga uppsatt på kommitténs provisoriska dagordning.

Den i rekommendation 204 omnämnda Europeiska kommunalkonferensen avses fylla två huvuduppgifter, nämligen dels att hos företrädare för kommunerna i medlemsstaterna verka för Europaidén som sådan, dels att framlägga förslag om praktiska åtgärder — exempelvis för underlättande av upplåning i utlandet för kommunala ändamål. Församlingen strävar efter en permanentning och utvidgning av dessa konferenser. Deras värde synes dock tveksamt; den informatiska uppgiften torde med mindre kostnader kunna handhas av Europarådets m. fl. ordinarie organ, medan på det praktiska planet redan ett antal andra internationella samsarbetsorgan för kommunala frågor är verksamma. Det synes mig därför riktigt, att man för

svensk del även fortsättningsvis strävar efter att konferensens verksamhet erhåller en sådan begränsning, att de icke obetydliga kostnaderna därför kan reduceras.

Beträffande rekommendation 206 torde den ståndpunkten böra stödjas, att det europeiska samarbetet i post- och telekommunikationsfrågor även fortsättningsvis bör äga rum på förvaltningsnivå.

Beträffande förslaget i rekommendation 233, att alla staterna skulle erkänna Europeiska domstolens för de mänskliga rättigheterna jurisdiktion såsom tvingande, kan konstateras att något mål ännu icke anhängiggjorts vid domstolen, för vars konstituering församlingen förrättade val i januari 1959. Jag finner det riktigt att Sverige alltjämt ställer sig avvaktande i fråga om att lämna ett erkännande, till dess erfarenhet vunnits angående lämpligheten, respektive behovet av att domstolen i stället för ministerkommittén handlägger dessa mål.

Under åberopande av vad jag i det föregående anfört får jag hemställa att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående omförmälda av Europarådets rådgivande församling år 1959 och 1960 vid dess elfte ordinarie möte fattade beslut.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Alf Ros

**Vid rådgivande församlingens elfte ordinarie möte antagna
rekommendationer**

(I propositionens text särskilt behandlade rekommendationer återges i fullständig översättning, övriga endast i kort sammanfattning)

Sessionen 21—27 april 1959

- Rekommendation 193 om OEEC:s tionde årsrapport
Minsterkommittén och OEEC:s råd skulle uppgöra ett program för ökning av den ekonomiska utvecklingstakten och för samordning av konjunkturpolitiken.
- Rekommendation 194 om medborgarskap för statslösa personers barn
Varje medlemsstat skulle införa principen att barn, födda inom dess territorium i äktenskap mellan statslös fader och moder som är medborgare i medlemsstaten, automatiskt skulle erhålla moderns medborgarskap.
- Rekommendation 195 om reform av straffrätten
Studieutbyte skulle organiseras mellan medlemsländerna för chefspersonal inom fångvården, varjämte vissa grundläggande principer, bl. a. om villkorlig dom, skulle allmänt antagas.
- Rekommendation 196 om ratificering av konventionen angående erkännande och verkställighet av beslut rörande underhållsbidrag för barn
Ifrågakommande medlemsstater skulle underteckna och ratificera konventionen den 15 april 1958 i ämnet.
- Rekommendation 197 om deltagande av Europarådet i världsflyktingåret
Medlemsstaterna skulle uppmanas att stödja arbetet under världsflyktingåret, och Europarådet skulle organisera ett eget program för samma syfte.
- Rekommendation 198 om fiskerinäringen i Europa
Minsterkommittén skulle jämte OEEC:s råd utreda vissa förslag till ökning av förbrukningen och handeln inom Europa med fiskeriprodukter.

Rekommendation 199

om de av Europeiska högskolan i Brügge anordnade radiokurserna
för europeiska länder bakom järnridån

Församlingen,
som hänvisar till att Europeiska högskolan anordnar radiokurser för europeiska länder bakom järnridån;

som hänvisar till att dessa kurser syftar till att göra folken i Östeuropa medvetna om sin tillhörighet till en europeisk civilisation med gemensamma kulturella och andliga traditioner;

som hänvisar till att styrelsen för dessa kurser har hemställt att Europarådet skall beskydda verksamheten och utnämna en representant i styrelsen,

rekommenderar ministerkommittén att:

(i) bevilja Europarådets beskydd åt de radiokurser för europeiska länder bakom järnridån som anordnas av Europeiska högskolan i Brügge;

(ii) tillsätta en representant för Europarådet i styrelsen för dessa kurser.

Rekommendation 200

om ett program för kulturellt utbyte med östeuropeiska länder under Kulturfondens auspicier

Församlingen,

som hänvisar till behovet att så långt möjligt söka undvika en slutlig uppdelning av Europa;

som är övertygad om att kulturutbyte kan bidra till att hos de europeiska folken, vilket politiskt system de än må ha, bevara känslan av tillhörighet till en gemensam kulturtradition;

som hänvisar till att ett stort antal vetenskapsmän från Central- och Östeuropa önskar återupptaga direkt kontakt med vetenskapen i Västeuropa;

som dessutom hänvisar till att många studenter i dessa länder skulle vilja förlägga en del av sin utbildning till västeuropeiska universitet;

som hänvisar till den inom intellektuella och akademiska kretsar i Östeuropa uttryckta önskan att få böcker och tidskrifter från Västeuropa, och som med intresse studerat det arbete i detta syfte som tagits upp av »Författarnas och förläggarnas kommitté för ömsesidigt bistånd i Europa»;

som hänvisar till att avsevärt kapital måste anskaffas, om denna efterfrågan skall kunna tillgodoses,

rekommenderar att ministerkommittén uppmanar Kulturfondens styrelse att på sitt framtida arbetsprogram taga upp åtgärder, som skulle realiseras så snart nödiga medel blir tillgängliga, för utvecklande av de kulturella förbindelserna med de östeuropeiska länderna genom bl. a.:

(i) stipendier för att bereda östeuropeiska studenter möjlighet att bedriva en del av sina studier vid västliga universitet;

(ii) finansiellt bistånd till »Författarnas och förläggarnas kommitté för ömsesidigt bistånd i Europa» såsom bidrag till dennas arbete på att förse intellektuella och vetenskapsmän i östeuropeiska länder med lärda och vetenskapliga verk;

(iii) bidrag till de radiokurser som organiseras av Europeiska högskolan i Brügge.

Rekommendation 201 om utvecklingen av vissa efterblivna områden i Europa

Ministerkommittén skulle vidtaga åtgärder för samordning av de olika europeiska organisationernas verksamhet på detta område och bl. a. verka för inrättande av en dokumentationscentral för utredningsarbetet.

Rekommendation 202

om en »Europeisk ekonomisk association»

1. Församlingen,
2. som djupt beklagar de svårigheter vilka uppstått i förhandlingarna om tillskapandet av en »Europeisk ekonomisk association»;
3. som ånyo betonar sin övertygelse att det är nödvändigt och önskvärt, att man på multilateral grundval genom en Europeisk ekonomisk association får till stånd ekonomiska förbindelser mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och de övriga medlemsstaterna i OEEC;
4. som anser att man måste taga hänsyn till de faktorer vilka orsakat sammanbrottet i förhandlingarna om ett frihandelsområde, och att en tillfredsställande lösning måste utformas så, att den både respekterar Europeiska ekonomiska gemenskapens integritet, befäster det ekonomiska samarbete som utvecklats inom OEEC och står i överensstämmelse med GATT:s anda;
5. som likaledes är övertygad om att man genom att angripa problemet med tillräcklig smidighet kan komma fram till en lösning, under förutsättning att de berörda länderna besjålas av den nödvändiga politiska viljan;
6. som erinrar om att församlingen i sitt direktiv nr 137 den 21 januari 1959 yrkade på »nya initiativ syftande till att skapa en Europeisk ekonomisk association mellan å ena sidan Europeiska ekonomiska gemenskapen — vars rätt att själv bestämma sin framtid måste respekteras — samt å andra sidan övriga medlemsstater i OEEC, till vilkas intresse man måste taga hänsyn, och vilka måste knytas till Gemenskapen genom åtgärder av praktisk solidaritet»;
7. som påtager sig uppgiften att verka för en bättre förståelse hos allmänna opinionen i Europa för dessa problem, vilka i så hög grad är avgörande för det fria Europas framtida struktur;
8. som fäster uppmärksamheten på att en redogörelse för problemet återfinnes i de utredningspromemorior, som fogats vid de politiska och ekonomiska utskottens rapporter (dok. 995 och 983);
9. som med intresse avvaktar den kommande rapporten angående möjligheterna för en sammanslutning mellan gemensamma marknadens länder och OEEC-länderna från den av Europeiska ekonomiska gemenskapens råd den 16 mars 1959 tillsatta specialkommittén, och som uttrycker förhoppningen att denna rapport skall kunna framläggas inom två månader;
10. rekommenderar medlemsregeringarna:
 - (i) att utan dröjsmål taga upp nya förhandlingar på politisk nivå, syftande till att snabbt få till stånd avgörande beslut, som så långt som möjligt bör grunda sig på specialkommitténs rapport;
 - (ii) att senast vid 1959 års utgång underteckna en principdeklaration, vari uppdrages huvudlinjerna för ett associationsavtal och fastslås i vilken utsträckning olika-behandling i fråga om handeln skall tillåtas fortbestå under en övergångsperiod; denna deklaration skulle sedan föreläggas de nationella parlamenten;
 - (iii) att inom OEEC:s ram fortsätta att undersöka alla tänkbara utvägar för att ytterligare reducera handelshindren i Europa, i synnerhet genom
 - samarbete på jordbruksområdet,
 - bistånd till staterna i Europas utkanter,
 - en intensifiering av arbetet på liberalisering av handeln,
 - en förbättring av OEEC:s arbetsformer;
 - (iv) att i god tid före församlingens nästkommande möte i detalj in-

formera densamma om vad regeringarna anser angående möjligheterna att på ifrågavarande sätt nå fram till en överenskommelse.

Rekommendation 203 om de åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendation 121 rörande bistånd till bosättning för flyktingar och arbetslösa bland jordbruksarbetarna Europarådets specielle representant för flykting- och överbefolkningsfrågor skulle uppmanas vidtaga vidare åtgärder i frågan.

Sessionen 14—18 september 1959

Rekommendation 204

om europeiska konferensen för kommunala myndigheter

Församlingen,

som hänvisar till det arbete, vilket utträttats av europeiska konferensen för kommunala myndigheter vid dess två första möten;

som noterar att de utredningar vilka utföres inom konferensens ram av olika organ fortskrider på ett mycket lovande sätt;

som med tillfredsställelse tager kännedom om ministerkommitténs beslut att anvisa nödiga anslag för ett tredje möte med konferensen år 1960; även om dessa anslag alltjämt är otillräckliga;

som välkomnar ministerkommitténs beslut att godkänna principen, att konferensens organ skall sammanträda mellan dess egna möten för att svara för kontinuiteten i dess arbete;

som med tillfredsställelse noterar att ministerkommittén tillkännagivit, att den är beredd att överväga förslag om ytterligare möten med konferensen — samtidigt som den förbehåller sig att bedöma sådana förslag med hänsyn till omständigheterna i varje särskilt fall — även om kommittén hittills vägrat att godkänna principen om att mötena skall hållas periodiskt;

som är medveten om att den ger uttryck för önskemål hos det stora flertalet av de europeiska kommunala myndigheterna;

som är övertygad om att en förutsättning för att konferensens arbete skall bli effektivt är att det utföres under förhållanden som garanterar kontinuitet och planmässighet;

som är i högsta grad angelägen om att undvika varje principvist med ministerkommittén, som skulle vara till förfång för dess förbindelser med denna kommitté och till skada för konferensens framtid, i synnerhet eftersom en grundläggande åsiktsöverensstämmelse, vilken bådar gott för konferensens framtid, föreligger mellan konferensen och kommittén,

rekommenderar att ministerkommittén benäget tager upp till övervägande vilka åtgärder som erfordras för att få till stånd ett högeligen önskvärt fjärde möte med konferensen, och att den även i välvillig anda beaktar behovet av att säkerställa kontinuitet och planmässighet i konferensens verksamhet.

Rekommendation 205 om att göra Europarådet till ram för multilaterala åtgärder på det kulturella området i syfte att stärka den fria världens solidaritet

Ministerkommittén skulle uppmana NATO-medlemmarna inom Rådet att koncentrera det kulturella samarbetet till detta, samt undersöka möjligheterna att anknyta Portugal, Förenta staterna och Canada till vissa delar av Rådets kulturella arbete.

Rekommendation 206

om Europeiska konferensen av ministrar för postväsende och telekommunikationer

Församlingen,

1. som välkomnar de vid konferenserna i S:t Moritz och Montreaux på det tekniska planet gjorda framstegen i frågan om att organisera ett intimare europeiskt samarbete på postväsendets och telekommunikationernas område;

2. som tackar ministerkommittén för de upplysningar den givit i denna fråga i dess senaste rapport till församlingen och för det stöd ministrarna hittills lämnat församlingens förslag i ämnet;

3. som dock anser att endast en europeisk konferens av ministrar för postväsende och telekommunikationer kommer att uppnå effektiva och snabba framsteg; lämna värdefullast möjliga bidrag till stärkandet av Europatanken; utveckla det högst fruktbara samarbete som redan äger rum mellan rådgivande församlingen å ena sidan och sådana mellanstatliga organisationer såsom OEEC, ECMT och ECAC å andra sidan; stå i full överensstämmelse med ministerkommitténs eget program för rationalisering av de europeiska institutionerna, särskilt önskemålet att personalen skall kunna utnyttjas på effektivaste sätt och att organisationerna skall centraliseras till en plats; slutligen på det mest ändamålsenliga sättet passa in i det system för europeiskt samarbete mellan de Sjutton, som man hoppas att en Europeisk ekonomisk association inom en nära framtid kommer att möjliggöra;

4. som välkomnar det kraftiga stöd som den österrikiska regeringen, enligt vad församlingen förstått, givit dess ursprungliga förslag;

5. som hänvisar till att de aderton medlemsstaterna i OEEC jämte Finland undertecknat slutprotokollet om inrättande av en Europeisk konferens av post- och telekommunikationsförvaltningar, rekommenderar ministerkommittén:

(i) att söka få till stånd ett enhälligt beslut av medlemsregeringarna om att betrakta den Europeiska konferensen av post- och telekommunikationsförvaltningar såsom en förelöpare till en Europeisk konferens av ministrar för postväsende och telekommunikationer, vilken skulle tillskapas så snart som möjligt och anknytas till OEEC på samma sätt som ECMT och i enlighet med vad som föreslagits av församlingen;

(ii) att konferensens stadgar bl. a. skall innehålla bestämmelser om förbindelser med Europarådet, däribland en föreskrift om att konferensen skall tillställa rådgivande församlingen en årsrapport, på vilken denna skall kunna avgiva svar.

Rekommendation 207 om flyktingläget i Österrike

Medlemsregeringarna skulle taga emot och finansiellt bistå ungerska flyktingar i Österrike.

Rekommendation 208

om det aktuella läget i Central- och Östeuropa

Församlingen,

som hänvisar till rekommendation 184;

som vidare hänvisar till att nio stater i Central- och Östeuropa alltjämt

hålls under sovjetisk dominans, utan möjlighet för deras folk att ge uttryck för sina åsikter;

som ånyo betonar dessa folks rätt att bestämma över sitt eget öde, rekommenderar ministerkommittén:

1. att dessa folks rättigheter och intressen beaktas vid varje förhandling som Västern för med Sovjetunionen;

2. att ingen lösning på det europeiska problemet betraktas såsom slutlig, förrän Central- och Östeuropas folk beretts tillfälle att genom fria val bestämma om sin egen framtid.

Rekommendation 209 om ömsesidiga lättnader för krigsinvaliders järnvägsresor i utlandet

Medlemsstaterna skulle bevilja krigsinvalider från andra medlemsstater samma förmåner vid järnvägsresor som det egna landets krigsinvalider.

Rekommendation 210

om en »Europeisk ekonomisk association»

1. Församlingen,

2. som konstaterar att Europeiska ekonomiska gemenskapen utvecklats på ett tillfredsställande sätt, alltsedan de första åtgärderna i syfte att eliminera handelshindren mellan Gemenskapens medlemsstater vidtog den 1 januari i år;

3. som med tillfredsställelse hälsar de förklaringar som ledande personligheter inom Gemenskapen avgivit rörande nödvändigheten av att denna är utåtriktad och utvecklas i riktning mot en friare handel med de utanförstående staterna och i synnerhet med de övriga länderna inom Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete (OEEC);

4. som tager kännedom om den plan för en Europeisk frihandelssammanslutning varom enighet uppnåtts i Stockholm;

5. som med tillfredsställelse konstaterar att de för planen ansvariga ministrarna avgivit försäkringar om, att dess syfte är att möjliggöra snara förhandlingar med Europeiska ekonomiska gemenskapen och även med de andra medlemsstaterna i OEEC, vilka har speciella problem som kräver speciella lösningar;

6. som anser att de föreslagna åtgärderna för en successiv eliminering av handelshindren inom Europeiska frihandelssammanslutningen kan bidra till skapandet av en multilateral association omfattande hela OEEC, förutsatt att man därvid tager hänsyn till behovet av samordning av de deltagande ländernas yttre handelspolitik samt allmänna ekonomiska och sociala politik;

7. som anser att tillkomsten av en ytterligare handelssammanslutning gör det alltmera angeläget att i samtliga OEEC-länders intresse multilateralisera åtgärderna för handelns frigörelse, och som anser att ett misslyckande på denna punkt skulle resultera i en permanent splittring inom Europa;

8. som fäster regeringarnas uppmärksamhet på de särskilt allvarliga problem som OEEC-länderna utanför de båda sammanslutningarna möter, såväl på kortare som på längre sikt, samt på det moraliska ansvar som medlemsstater med en mera utvecklad ekonomi har gentemot dem som ännu befinner sig på utvecklingsstadiet;

9. som i detta sammanhang välkomnar upptagandet av förhandlingar mellan å ena sidan de grekiska och turkiska regeringarna samt å andra sidan Europeiska ekonomiska gemenskapen;

10. rekommenderar medlemsregeringarna:

(i) att i enlighet med församlingens tidigare förslag senast den 31 mars 1960 underteckna en principdeklaration i vilken man skulle:

(a) ange huvudlinjerna för ett associationsavtal;

(b) fastslå i vilken utsträckning olika-behandling i frågan om handeln skall tillåtas fortbestå under tiden från det att deklarationen undertecknas och till dess ett associationsavtal träder i kraft (vilket församlingen anser bör kunna ske omkring den 1 januari 1962);

(c) även beakta den samordning av medlemsstaternas yttre handelspolitik och allmänna ekonomiska och sociala politik som bör åstadkommas, om sammanslutningen skall kunna genomföras med framgång;

deklarationen skulle så snart som möjligt efter undertecknandet framläggas för de nationella parlamenten;

(ii) att man vid utarbetandet av huvudlinjerna i det ovannämnda associationsavtalet tager vederbörlig hänsyn till alla förslag från Europeiska ekonomiska gemenskapens specialkommitté och från den kommitté av högre ämbetsmän som nu utarbetar texten till konventionen om en Europeisk frihandelssammanslutning;

(iii) att bägge kommittéerna i detta syfte instrueras av respektive regeringar att framlägga nya förslag i så god tid, att en överenskommelse rörande utformningen av principdeklarationen kan uppnås inom en omedelbar framtid;

(iv) att medlemsregeringarna i OEEC, parallellt med de diskussioner som nu äger rum mellan å ena sidan Grekland och Turkiet samt å andra sidan Europeiska ekonomiska gemenskapen om formen för en association mellan dessa parter, undersöker möjligheterna att lösa de kortsiktiga problem för exporten, som länder vilka varken hör till Europeiska ekonomiska gemenskapen eller Europeiska frihandelssammanslutningen nu står inför;

(v) att de vidare förhandlingarna i syfte att få till stånd en principdeklaration och själva avtalet rörande associationen, ävensom de i paragraf (iv) åsyftade diskussionerna mellan OEEC:s medlemsstater, i princip skall äga rum inom OEEC;

(vi) att OEEC återupptager arbetet på en multilateral sammanslutning och överväger vilka organisatoriska åtgärder som kan bli nödvändiga för att slutföra detta arbete på effektivaste sätt.

Rekommendation 211

om Afrikas utveckling

Förslag om en investeringsstadga och en garantifond mot politiska risker

Församlingen,

1. som hänvisar till rekommendation 159 den 2 maj 1958, i vilken den föreslog ministerkommittén bl. a. att under samverkan mellan Europarådet, Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete och Kommissionen för tekniskt samarbete i Afrika söder om Sahara sammankalla en konferens — med deltagande på jämställad fot av alla medlemsstater i de nämnda organisationerna och samtliga intresserade afrikanska länder — i syfte att ge-

nomföra de förslag som framlagts i rapporten från studiegruppen för Afrikas utveckling, nämligen:

- (a) upprättande av en investeringsstadga;
- (b) inrättande av en garanti- och biståndsfond (eller ev. två skilda fonder);
- (c) utvidgning av de europeiska ländernas tekniska bistånd, i synnerhet via Kommissionen för tekniskt samarbete i Afrika söder om Sahara (CCTA), vars verksamhetsområde och resurser skulle utökas på motsvarande sätt;
- (d) vidtagande av lämpliga organisatoriska åtgärder för samarbete;

2. som noterar att ekonomiska utskottet såsom en början undersökt frågorna om tillskapande av en investeringsstadga och en garantifond, och att utskottet senare kommer att framställa närmare förslag rörande de övriga i direktiv 124 nämnda problemen;

3. som tackar de olika internationella organisationer, mellanstatliga och icke mellanstatliga, som lämnat sitt bistånd vid utarbetandet av ekonomiska utskottets föreliggande rapport med förslag till investeringsstadga och garantifond;

4. som uttrycker förhoppningen att denna ytterligare rapport skall göra det möjligt för medlemsstaterna att ånyo överväga församlingens ursprungliga förslag enligt rekommendation 159, och sätta dem i tillfälle att vidtaga åtgärder på grundval därav inom en nära framtid;

5. som erinrar ministerkommittén om att det år som kommittén låtit förgå utan att behandla sakinnehållet i församlingens förslag om Afrikas utveckling har medfört en successiv omformning av förbindelserna mellan Afrika och resten av den fria världen i en riktning som gör det mer än någonsin nödvändigt att etablera samarbetet mellan de två områdena på en fast grundval av vänskaplig samverkan;

6. som anser att förslagen om en investeringsstadga och en garantifond i ekonomiska utskottets rapport, dok. 1027, utgör exempel på sådana initiativ som för att bli helt effektiva måste genomföras i samarbete mellan de givande och de mottagande länderna;

7. som anser att även om det skulle förefalla omöjligt på kortare sikt att få till stånd en investeringsstadga, skulle en garantifond bidra till ett samarbete på sund basis mellan Afrika och europeiska stater och medverka till att påskynda utvecklingen i nytillkommande stater;

8. som anser att dylika förslag därför i hög grad lämpar sig för behandling vid en konferens av den typ som föreslagits av församlingen i rekommendation 159;

9. rekommenderar ministerkommittén:

(i) att åter överväga förslagen i rekommendation 159 och undersöka på vilket sätt den där föreslagna konferensen snabbast och effektivast kan fås till stånd;

(ii) att medlemsstaterna i enlighet med de grundprinciper som dragits upp i ekonomiska utskottets rapport (dok. 1027) utarbetar utkast till den föreslagna investeringsstadgan och garantifonden, avsedda att sedan diskuteras vid konferensen;

(iii) att informera församlingen vid dess nästa möte om vilka åtgärder som vidtagits eller planerats i enlighet med denna rekommendation.

Rekommendation 212 om rapporten från ECAC:s tredje session
Medlemsstaterna skulle bl. a. undersöka möjligheterna att utsträcka överenskommelsen om kontroll av de övre luftlagren (Eurocontrol) till att omfatta alla medlemsstaterna.

Rekommendation 213**om de nationella minoriteternas läge i Europa**

Församlingen,

som tagit kännedom om juridiska utskottets rapport rörande de lagar och förordningar som gäller för de nationella minoriteterna i Europarådets medlemsstater och om det nuvarande läget för dessa minoriteter (dok. 1002);

som med intresse noterar att dessa nationella minoriteters läge på det hela taget synes vara tillfredsställande;

som hänvisar till att varhelst minoriteternas läge nu eller i framtiden ger upphov till tvister mellan två eller flera medlemsstater, bör dessa stater söka lösa tvisten i överensstämmelse med andan i Europarådsstadgan och den europeiska konventionen angående de mänskliga rättigheterna samt i enlighet med varje annan internationell förpliktelse som de må hava åtagit sig,

rekommenderar ministerkommittén att uppmana de medlemsstater mellan vilka tvister rörande nationella minoriteters ställning föreligger eller i framtiden uppkommer att söka nå en tillfredsställande lösning på dessa genom bilaterala förhandlingar under hänsynstagande till grundläggande rättsprinciper eller, om sådana förhandlingar misslyckas, genom tillämpning av den procedur som föreskrives i europeiska konventionen för fredlig lösning av tvister.

Rekommendation 214 om åtgärder för skapande av en europeisk tjänstemannakår

Ministerkommittén skulle upprätta en stadga för tjänstemännen i de europeiska organisationerna, inbefattande enhetliga bestämmelser om anställning och tjänstgöring etc.

Rekommendation 215**om Europarådets allmänna politik i ljuset av det internationella läget**

1. Församlingen,

2. som med tillfredsställelse hälsar det utomordentliga resultatet av president Eisenhovers nyligen företagna besök i Europa, vilket i hög grad bidragit till att konsolidera Atlantalliansen och stärka Västerans samhörighet;

3. som är övertygad om att utrikesministerkonferensen i Genève och det kommande besöksutbytet mellan herr Eisenhower och herr Chrustjev skall göra det möjligt att under de kommande månaderna fortsätta öst-väst-förhandlingarna;

4. som hänvisar till att en förutsättning för att dessa förhandlingar skall leda till rättvisa och bestående resultat är, att de grundläggande principer som uppräknades i resolution 165 iakttages;

5. som hänvisar till att en av de främsta målsättningarna för förhandlingarna bör vara att söka uppnå en överenskommelse om kontrollerad allmän nedrustning;

6. som hänvisar till att om förhandlingarna skall bli framgångsrika, måste Västeran, och särskilt de europeiska staterna, enas om gemensamma målsättningar,

7. rekommenderar ministerkommittén att:

8. (1) uppmana medlemsstaterna:

(a) att under de kommande förhandlingarna hålla fast vid de grundprinciper som uppställdes i resolution 165;

(b) att därvid förnya sina ansträngningar att få till stånd ett avtal om samtidig och allmän nedrustning, garanterad genom ett kontroll- och inspektionssystem;

9. (2) så snart som möjligt förelägga församlingen en specialrapport rörande frågan om samordning av deras utrikespolitik i vad avser förbindelserna mellan Öst och Väst, efter att först ha undersökt lämpliga vägar att konsolidera de europeiska staternas enhet såväl på det politiska som på det ekonomiska området.

Rekommendation 216 om förenkling av gränsformalitetserna
Ministerkommittén skulle bevilja anslag för hållande av minst tre sammanträden under 1960 med den särskilda kommittén för förenkling av gränsformalitetserna.

Rekommendation 217 om harmonisering av lagstiftningen rörande vin och sprit i Europa
Ministerkommittén skulle ge en framstående europeisk personlighet i uppdrag att leda expertarbetet på att få till stånd gemensamma bestämmelser etc. för höjning av kvaliteten samt bekämpande av förfalskningar i vin- och spritproduktionen.

Rekommendation 218 om FAO:s världsomfattande utsädeskampanj
Medlemsstaterna skulle understödja kampanjen.

Rekommendation 219 om läget för produktion av mjölk- och mejeriprodukter
Ministerkommittén skulle tillsammans med OEEC:s råd föranstalta om ett program för harmonisering, samordning och stabilisering av marknaderna för dessa produkter.

Rekommendation 220 om införande av en enhetlig internationell köplag
Medlemsstaterna skulle påskynda behandlingen av det förslag i ämnet som utarbetats år 1956 av en särskild internationell kommitté (den s. k. Pilotti-kommittén).

Rekommendation 221 om betalning av skulder i utländsk valuta
En expertkommitté skulle sammankallas med uppdrag att studera det konventionsförslag i ämnet som uppgjorts inom »International Law Association».

Sessionen 18—22 januari 1960

Rekommendation 222**om Afrikas utveckling****Utvidgning av det tekniska biståndet**

Församlingen,

som erinrar om rekommendation 159, i vilken den gav sitt godkännande av vissa förslag som framställts i rapporten från studiegruppen för frågor rörande Afrikas utveckling;

som erinrar om direktiv 124, vari ekonomiska utskottet instruerades att framlägga detaljerade förslag till förverkligande av dessa projekt, särskilt beträffande:

- (i) en investeringsstadga;
- (ii) en garanti- och biståndsfond (eller ev. två skilda fonder);
- (iii) utvidgning av de europeiska ländernas tekniska bistånd;

som erinrar om rekommendation 211, i vilken församlingen för ministerkommittén framlade sina förslag rörande en investeringsstadga och en garantifond mot politiska risker;

som till ministerkommittén överlämnar ekonomiska utskottets rapport om utvidgat tekniskt bistånd från Europa till de afrikanska länderna (dokument 1073);

som anser att konstruktiva åtgärder på grundval av förslagen i denna rapport skulle stärka samarbetet mellan de europeiska och afrikanska staterna och bidra till att påskynda de senares utveckling;

som i enlighet därmed anser det vara önskvärt att dessa förslag granskas av OEEC och Kommissionen för tekniskt samarbete i Afrika söder om Sahara, även om den konferens som församlingen förordade i rekommendationerna 159 och 223 icke kan komma till stånd inom en närmare framtid,

rekommenderar ministerkommittén:

1. att uppmana OEEC:

(a) att undersöka vilka resurser dess medlemsstater kan ställa till förfogande i syfte att i enlighet med förslagen i dokument 1073 öka det tekniska biståndet till Afrika;

(b) att erbjuda samverkan med Kommissionen för tekniskt samarbete i Afrika söder om Sahara, i syfte att utarbeta och genomföra ett program för tekniskt bistånd till Afrika;

2. att föreslå Kommissionen för tekniskt samarbete i Afrika söder om Sahara:

(a) att informera OEEC om de afrikanska staternas behov av tekniskt bistånd på grundval av dessas utvecklingsprogram;

(b) att i enlighet med stadgarna för Fonden för ömsesidigt bistånd i Afrika vidtaga nödiga åtgärder i syfte att få till stånd en jämförande utredning beträffande å ena sidan de afrikanska ländernas behov av tekniskt bistånd samt å andra sidan OEEC:s möjligheter att lämna sådant bistånd;

(c) att överväga möjligheten att utvidga medlemskapet i Fonden till att omfatta ytterligare afrikanska stater.

Rekommendation 223**om Afrikas utveckling**

Församlingen,

som erinrar om rekommendation 159, i vilken den dragit upp de allmänna riktlinjerna för ett samarbete mellan de europeiska och afrikanska länderna till stöd för Afrikas utveckling;

som även erinrar om rekommendationerna 211 och 222, innehållande detaljerade förslag till förverkligande av nämnda politik genom upprättande av en investeringsstadga och en garantifond samt genom utvidgning av det tekniska biståndet;

som i ministerkommitténs andra tilläggsrapport (dokument 1071) noterar, att kommittén understrukit nödvändigheten av att bistå de ekonomiskt mindre utvecklade länderna men samtidigt uttryckt reservationer rörande de vägar som församlingen föreslagit härför, i synnerhet förslaget i rekommendation 159 om anordnande av en konferens;

som med tillfredsställelse tager kännedom om att ministrarna instruerat sina ställföreträdare att fortsätta att studera denna fråga;

som hänvisar till att församlingens synpunkter under de senaste två åren mötts med ökad förståelse av den allmänna opinionen både i Europa och Afrika;

som med tillfredsställelse tager kännedom om att Särskilda ekonomiska kommittén vid sitt möte i Paris den 12 och 13 januari 1960 speciellt fäst uppmärksamheten vid frågan om biståndet till de underutvecklade länderna;

som hänvisar till att församlingens rekommendationer i dessa ämnen står i samklang med Särskilda kommitténs intentioner;

som anser att tiden nu är mogen för att denna nya politik officiellt bekräftas av ministerkommittén och förverkligas genom aktiva åtgärder från medlemsstaternas sida,

rekommenderar ministerkommittén:

A. att deklarerar sin anslutning till följande politiska principer:

1. Frågan om bistånd till samtliga världens underutvecklade länder är angelägnare än någonsin för medlemsstaterna. En förutsättning för att ett sådant bistånd skall bli effektivt synes vara, att det regleras genom speciella avtal mellan medlemsstaterna och de olika underutvecklade områdena;

2. Vid en tidpunkt då de politiska relationerna mellan Europa och Afrika förändrats i grund, är en omprövning av de ekonomiska förbindelserna nödvändig; de framtida relationerna mellan europeiska och afrikanska länder måste bygga på frivilliga förhandlingar mellan jämställda parter;

3. Syftet med Afrikas ekonomiska utveckling är att få till stånd en förbättrad levnadsstandard för de afrikanska folken, varvid särskild uppmärksamhet bör ägnas åt jordbrukets behov;

B. att ånyo överväga församlingens förslag om att en konferens med representanter för intresserade europeiska och afrikanska regeringar skulle hållas, varvid man som utgångspunkt skulle taga följande principer:

1. Syftet med konferensen skulle vara att diskutera och utarbeta på ovan nämnda principer grundade planer för gemensamma åtgärder från de europeiska och afrikanska ländernas sida till stöd för Afrikas utveckling; på förslaget till dagordning skulle särskilt tagas upp utkasten till en investeringsstadga eller en garantifond i enlighet med rekommendation 211, samt förslagen om utvidgning av det tekniska biståndet enligt rekommendation 222;

2. Konferensen skulle lämpligen hållas i en afrikansk huvudstad med deltagande, på jämställd fot, av medlemsstaterna i Europarådet samt OEEC och Kommissionen för tekniskt samarbete i Afrika söder om Sahara jämte alla ytterligare afrikanska regeringar som må vara intresserade och villiga att delta; alla övriga berörda internationella organisationer skulle ävenledes delta, i all synnerhet Förenta Nationernas Ekonomiska kommission för Afrika;

C. att ministerkommittén såsom en preliminär åtgärd skulle:

1. föranstalta om att vissa av de europeiska regeringarna tager kontakt

på diplomatisk väg med vissa av de afrikanska regeringarna i syfte att få del av deras preliminära inställning och försäkra sig om deras stöd;

2. inhämta de synpunkter som OEEC:s råd och Kommissionen för tekniskt samarbete i Afrika söder om Sahara har beträffande förslagen;

3. instruera sekretariatet att överväga och framställa förslag rörande de organisatoriska åtgärder som borde vidtagas för konferensen;

4. besluta att uppföra frågan på dagordningen för det möte som den skall hålla under våren 1960, i avsikt att då fatta ett beslut i ljuset av de resultat som framkommit vid de nämnda undersökningarna.

Rekommendation 224 med förslag om sammankallande av en diplomatisk konferens för rationalisering av de europeiska organisationerna, undantaget sexstatsorganisationerna
Konferensen skulle företaga en allmän översyn över de ifrågavarande organisationerna.

Rekommendation 225 om proceduren för partiella avtal
Samtliga medlemsstaters godkännande skulle icke längre fordras, om en mindre grupp medlemsstater önskar ingå separatavtal inom Europarådets ram.

Rekommendation 226 om inrättande av ett centrum för högre lantbruksstudier, avsett för de europeiska Medelhavsländerna
Europarådet skulle delta i arbetet på skapande av ett centrum för teknisk, ekonomisk och politisk vidareutbildning av agronomer inom nämnda område.

Rekommendation 227 med förslag om att överskottet i 1959 års Europarådsbudget skulle anslås till världsflyktingårets program
Europarådets speciella flyktingrepresentant skulle i samråd med församlingens utskott för flyktingfrågor och världsflyktingårets sekretariat uppgöra ett program för medlems användning.

Rekommendation 228 om de ungerska flyktingarna i Österrike och om flyktingsjömän
Medlemsstaterna skulle taga emot kvarvarande ungerska flyktingar i Österrike som önskar invandra samt i ifrågakommande fall ansluta sig till avtalet den 23 november 1957 angående flyktingsjömän.

• Rekommendation 229

om de ekonomiska förbindelserna i Europa

Församlingen,

som hänvisar till det nuvarande läget beträffande det ekonomiska samarbetet i Europa och de politiska konsekvenserna därav;

som noterar och välkomnar den tillfredsställande utveckling vilken Europeiska ekonomiska gemenskapen uppvisar sedan församlingens senaste session och de ytterligare bevis som Gemenskapen lämnat på att den avser att vara utåtvänd och utvecklas i riktning mot en friare handel med utanförstående stater;

som likaledes välkomnar tillkomsten av Europeiska frihandelssammanslutningen och dess avsikt att underlätta en närmare ekonomisk samverkan mellan alla medlemsstaterna i Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete (OEEC);

som erinrar om de i rekommendation 210 framförda synpunkterna, och som uttrycker sin tillfredsställelse över det välvilliga mottagande dessa erhöill;

som med intresse tagit kännedom om den ståndpunkt ministerkommittén givit uttryck för i sin resolution (59) 31 och i all synnerhet den uttryckliga hänvisningen till önskvärdheten av »att (så snart som möjligt) uppnå ett avtal omfattande alla medlemsstater i Organisationen för europeiskt ekonomiskt samarbete, i samverkan med Förenta staterna och Canada och i överensstämmelse med principerna och reglerna i Allmänna tull- och handelsavtalet», ävensom önskan »att söka få till stånd . . en konstruktiv grundval för en samordnad europeisk aktion till förmån för länder och områden som befinner sig under utveckling»;

som hänvisar till att de beslut, som den 12 och 13 januari fattades i Paris av »de trettons» konferens och av konferensen med de tjugo medlemsstaterna och associerade medlemsstaterna i OEEC under medverkan av EEC:s kommission, har infört en ny faktor i det europeiska ekonomiska samarbetet, nämligen samverkan med Förenta staterna och Canada;

som uttalar sin förhoppning att OEEC utvidgas och omorganiseras;

som uttalar förhoppningen att avgörande åtgärder skall vidtagas för att undanröja faran av en permanent uppdelning av Europa i skilda eller t. o. m. varandra motverkande handelsgrupperingar;

rekommenderar att ministerkommittén verkar för att ministrarna från de tjugo medlemsstaterna och associerade medlemsstaterna i OEEC skall komma överens om:

1. att ånyo bekräfta det tvingande behovet av att söka få till stånd en allmän europeisk lösning på dessa problem, och att — i enlighet med ministerkommitténs resolutioner nr 58) 25 och (59) 11 — understödja alla ansträngningar att skapa en multilateral sammanslutning, omfattande alla medlemsstaterna i OEEC, däri inbegripna de nuvarande associerade medlemsstaterna, om de så önskar; en sådan sammanslutning kunde antingen ges formen av en tullunion av lämplig typ eller ett frihandelsområde i förening med en avsevärd grad av harmonisering av handelspolitiken och den ekonomiska politiken;

2. att för respektive parlament framlägga en deklARATION enligt ovanstående principer och att träffa lämpliga arrangemang för konsultationer i syfte att undersöka det bästa sättet att uppnå de mål som uppställts i föregående stycke;

3. att den ekonomiska organisation som tillskapas genom OEEC:s utvidgning i största utsträckning skall kunna dra nytta av de erfarenheter och den kunskap som vunnits, ävensom de förbindelser som knutits av OEEC under dess mer än tioåriga tillvaro, och i all synnerhet att Europarådets rådgivande församling skall kunna utöva kontroll i alla de fall, där samtliga medlemsstaters ekonomiska intressen är berörda;

4. att under övergångstiden en procedur fastställs, i samarbete med Förenta staterna och Canada, enligt vilken man skall kunna undersöka klagomål från berörda parter och få till stånd kompensande tulljusteringar samt förbereda ett avtal syftande till ett förenhetligande av handelspolitiken;

5. att ministerkommittén håller församlingen ständigt informerad om de framsteg som göres på detta område, för att göra det möjligt för denna att utöva parlamentariskt inflytande på utvecklingen.

Rekommendation 230

om Europarådets politik i ljuset av det internationella läget

Församlingen,
 som uppriktigt stöder idén om Europas enhet;
 som anser att det internationella läget nu mer än någonsin kräver ökad
 enighet mellan Europas nationer;
 som välkomnar ministerkommitténs resolution (59) 30, vari kommittén
 tillkännager sin avsikt att hålla meningsutbyten om politiska frågor av ge-
 mensamt intresse för alla Europarådets medlemsstater.
 rekommenderar att ministerkommittén föranstaltar om sådana menings-
 utbyten som nämns i resolution (59) 30 och därvid beaktar ifrågakomman-
 de rekommendationer och yttranden från församlingen.

Rekommendation 231 om enhetlig tolkning av europeiska fördrag
 En överenskommelse skulle ingås om att tillägga Eu-
 ropeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna
 kompetens att tolka europeiska avtal, undantaget
 konventionen angående de mänskliga rättigheterna.

Rekommendation 232 om utsträckande av Europeiska domstolens för de
 mänskliga rättigheterna kompetens i fråga om tolk-
 ning av konventionen angående de mänskliga rättig-
 heterna
 En överenskommelse skulle ingås om att tillägga
 Domstolen kompetens att tolka konventionen även i
 de fall då ingen framställning i ämnet gjorts till den-
 samma.

Rekommendation 233

om erkännande av Europeiska domstolens för de mänskliga rättigheterna
 tvingande jurisdiktion i enlighet med föreskrifterna i artikel 46 i
 konventionen angående de mänskliga rättigheterna

Församlingen,
 som hänvisar till rekommendationerna 52 (1953) och 183 (1958);
 när europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättig-
 heterna och de grundläggande friheterna föreskriver, att varje framställning
 som Europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna förklarar sig
 kunna upptaga — och beträffande vilken ingen reglering i godo kunnat
 uppnås — skall hänskjutas för avgörande antingen till Europeiska domsto-
 len för de mänskliga rättigheterna enligt de villkor som föreskrives i nämnda
 konvention, eller — om sådant hänskjutande icke äger rum — till minist-
 terkommittén;
 när alla tvister rörande tolkning och tillämpning av konventionen lämp-
 ligen bör avgöras av domstolen, som är ett judiciellt organ, snarare än av
 ministerkommittén, som är ett politiskt organ;
 när hittills endast åtta fördragsslutande parter trots de förutnämnda re-
 kommendationerna avgivit förklaringar om att de erkänner domstolens ju-
 risdiktion såsom tvingande ipso jure,

rekommenderar att ministerkommittén uppmanar de fördragsslutande parter, som ännu icke gjort detta, att avge sådan förklaring som avses i konventionens artikel 46.

- Rekommendation 234 om ett andra tilläggsprotokoll till konventionen om de mänskliga rättigheterna
Genom protokollet skulle ytterligare ett antal rättigheter beredas skydd enligt konventionen.
- Rekommendation 235 om proceduren för tillsättande av ytterligare medlemmar i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna
Ett speciellt avtal skulle ingås om att Domstolen själv skulle bestämma proceduren.
- Rekommendation 236 om den framtida verksamheten inom den särskilda kommittén av högre ämbetsmän för förenkling av gränsformaliteter
Kommitténs ordförande skulle beredas tillfälle att inför ministerkommittén presentera den särskilda kommitténs arbetsprogram.
- Rekommendation 237 om beviljande av konsultativ status åt internationella icke-mellanstatliga organisationer
Sammanlagt fem organisationer av politisk och teknisk karaktär skulle beviljas sådan status.

Vissa vid rådgivande församlingens elfte ordinarie möte antagna resolutioner

Sessionen 21—27 april 1959

Resolution 165

om öst—väst-förhandlingarna

1. Församlingen:
2. Välkomnar de förestående förhandlingarna mellan västmakterna och Sovjetunionen rörande Tysklandsproblemet;
3. Förlitar sig på att representanterna för Europarådets medlemsstater vid dessa förhandlingar håller fast vid de grundläggande principer församlingen uttalade i resolution 155, som antogs enhälligt den 20 januari 1959, särskilt kravet att rätten för invånarna i Väst-Berlin att leva i frihet och säkerhet och upprätthålla obehindrade förbindelser med Västern måste respekteras;
4. Betonar även nödvändigheten av att vid dessa förhandlingar upprätthålla följande grundprinciper:
 - (a) Västern måste stå fast vid fyrmaktsförpliktelserna från Genève 1955 och sina åtaganden gentemot Förbundsrepubliken Tyskland (artikel 7, paragraferna 2 och 4, i konventionen rörande förbindelserna mellan De Tre Makterna och Förbundsrepubliken Tyskland, som undertecknades i Paris den 23 oktober 1954);

- (b) Sexstatsgemenskapernas existens får på intet vis sättas i fråga;
- (c) Intet förslag kan accepteras som medför en ändring till Västerens nackdel av den för närvarande genom NATO vidmakthållna militära säkerhetsbalansen;
- (d) Varje koncession från Västerens sida måste motsvaras av ett likvärdigt medgivande från Sovjetunionens sida;
5. Bekräftar att Västeren icke kan avstå från att stödja alla europeiska nationers anspråk på självständighet och frihet.

Resolution 169

om framtidsutsikterna för samverkan inom Europarådets ram

1. Vi, parlamentsledamöter, ombud för de femton nationer som tillsammans utgör Europarådet, bekräftar med anledning av Europarådets tioårsdag ånyo högtidligen vår fasta föresats att nå vårt gemensamma mål: ett enat Europa.

2. Vi önskar understryka Europarådets mångfaldiga initiativ och de resultat som uppnåtts och hylla särskilt den samarbetsanda och den respekt för principerna för frihet och demokrati, som lett till att man i syfte att för första gången i historien på det internationella planet i Europa garantera elementära mänskliga rättigheter ingått Konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och inrättat en Europeisk domstol för de mänskliga rättigheterna.

3. Vi konstaterar att Europarådet blivit den oundgängliga mötesplatsen för alla dem, som vill tillförsäkra Europa en bättre framtid, och vi betygar vår aktning för de framgångsrika strävanden till förbättrad samordning och harmoniska förbindelser, som bedrivits med allt större kraft på de politiska, juridiska, ekonomiska, sociala och kulturella områdena i en anda av ömsesidig förståelse och i den europeiska gemenskapens högre intresse. Vi erinrar med stolthet om att Församlingen i särskilt kritiska stunder med kraft gjort sig till tolk för det fria Europas enighet och fasthet inför hotelserna mot den västerländska civilisationen.

4. Vi gläder oss åt utvecklingen av de övernationella Gemenskaper, som vuxit fram ur Europarådet, och vi tillönskar dem fortsatt framgång, samtidigt som vi uttrycker en förhoppning om att banden skall knytas allt fastare mellan dessa Gemenskaper och de medlemsstater i Europarådet, vilka hittills icke ansett sig kunna ansluta sig till dem.

5. Vi anser det vara oundgängligen nödvändigt, att de europeiska regeringarna och parlamenten, besjälade av en önskan om större effektivitet och med bortseende från alla prestigehänsyn och rent nationella intressen, dristigt och utan ytterligare dröjsmål vidtager åtgärder för rationalisering och, så långt detta är möjligt, centralisering av de europeiska institutionerna.

6. Vi uttrycker den förhoppningen, att Europarådet skall kunna uppnå allt snabbare och fullständigare resultat och att Ministerkommittén i framstegsvänlig anda och oftare än i det förflutna skall låta sig vägledas av Råd-givande församlingens rekommendationer.

7. Vi anser det nödvändigt att stärka Församlingens verkningssmöjligheter och utvidga dess befogenheter genom att ge den granskningsrätt beträffande alla de europeiska mellanstatliga organisationerna, undantaget sexstatsgruppens organ.

8. Vi proklamerar slutligen vår föresats att oavslåtligen arbeta för förverkligandet av Europas enande, och vi riktar en enträgen vädjan till Mi-

nisterkommittén, regeringarna och parlamenten i Europarådets medlemsstater och till den allmänna opinionen bland Europas folk om samarbete för att nå detta mål, varav rättvisans seger, demokratiens framåtskridande och världsfreden i hög grad beror.